

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1ObdoV/10/2016
Identifikačné číslo spisu: 7008201622
Dátum vydania rozhodnutia: 20.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7008201622.14

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Ing. Ladislav Militký, F.L.O.P., so sídlom Vítkovická 14, doručovacia adresa P. O. BOX 11, 708 11 Ostrava, Česká republika, IČO: 11 198 176, zast. Mgr. Michalom Mozolíkom, advokátom, so sídlom Palárikova 1449, 022 01 Čadca, proti žalovanému: Obec Holčíkovce, so sídlom Holčíkovce 40, 094 05 Holčíkovce, IČO: 00 332 429, zast. JUDr. Ladislavom Tamphaldom, advokátom, so sídlom Magurská 8, 040 01 Košice - mestská časť Staré mesto, o zaplatenie 3 319,29 eur s príslušenstvom a 2 871,71 eur s príslušenstvom, vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008, na dovolanie žalobcu proti uzneseniam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obo/8/2015 a sp. zn. 2Obo/9/2015, obidve z 30. júna 2015, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach, ako súd prvej inštancie [ďalej tiež ako „súd prvého stupňa“ v znení pôvodne aplikovaného Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 30. 06. 2016 (ďalej len „O. s. p“)], uznesením č. k. 3Cb/4/2008-894 zo dňa 12. 11. 2014 spojil na spoločné konanie vec vedenú na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 3Cb/4/2008 a vec vedenú rovnako na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008, ktoré sa budú viesť na menovanom súde pod sp. zn. 4Cb/1/2008.

2. Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa návrhom na začatie konania zo dňa 25. 11. 1996 vedenom pod sp. zn. 4Cb/1/2008 a návrhom zo dňa 27. 11. 1996 vedenom pod sp. zn. 3Cb/4/2008, domáhal voči žalovanému zaplatenia peňažnej sumy 2 871,71 eur (86 513,00 Sk) s príslušenstvom (v konaní sp. zn. 4Cb/1/2008) a peňažnej sumy 3 319,29 eur (99 997,00 Sk) s príslušenstvom (v konaní sp. zn. 3Cb/4/2008). Poukázaním na § 112 ods. 1 O. s. p. súd prvého stupňa konštatoval, že v prejednávanych veciach ide o totožnosť účastníkov konania, súčasne ide o uplatnenie peňažného nároku na rovnakom skutkovom a právnom základe, preto v záujme hospodárnosti konania spojil označené konania na spoločné konanie s tým, že toto sa bude ďalej viesť pod sp. zn. 4Cb/1/2008,

ktoré bolo začaté ako prvé.

3. Na odvolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§10 ods. 2 O. s. p.), po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., uznesením sp. zn. 2Obo/8/2015 zo dňa 30. 06. 2015 (č. l. 802 - 803), odvolanie postupom podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako neprípustné odmietol.

4. V odôvodnení uznesenia poukázaním na § 201 veta prvá O. s. p. odvolací súd konštatoval, že odvolaním, ako riadnym opravným prostriedkom, možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým podľa platného právneho stavu môže byť okresný súd a krajský súd, ak je vecne príslušný na konanie v prvom stupni. Keďže vo veci rozhodol Krajský súd v Košiciach, bolo potrebné pre ďalší postup vo veci zodpovedať otázku, či v danom prípade rozhodol súd prvého stupňa rozhodnutím, ktoré môže účastník napadnúť odvolaním. Uviedol, že v predmetnej veci rozhodnutie krajského súdu o spojení na spoločné konanie vecí vedených na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 3Cb/4/2008 a veci sp. zn. 4Cb/1/2008, je rozhodnutím krajského súdu, ako súdu prvého stupňa, preto funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania žalobcu je daná. Poukázaním na ďalšie ustanovenie § 202 ods. 3 písm. a/ O. s. p. (podľa ktorého odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania), predstavujúce jednu z výnimiek zo zásady prípustnosti odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, zdôraznil, že možnosť podať odvolanie by v takomto prípade bola v rozpore s účelom občianskeho súdneho konania, ku ktorému patrí aj to, aby súdna ochrana bola hospodárna, efektívna a bez zbytočných prieťahov (§ 1 a § 6 O. s. p.). Keďže odvolanie žalobcu smeruje proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania, a teda proti uzneseniu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, odvolací súd ho podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol. Pre úplnosť poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 122/05 zo dňa 14. 06. 2006, v zmysle ktorého spojenie vecí a vylúčenie vecí na samostatné konanie je rozhodnutím procesného charakteru, ku ktorému súd pristupuje z dôvodov racionality a hospodárnosti konania a nemôže mať taký vplyv na postavenie účastníka v súdnom konaní, ktoré by viedlo k porušeniu jeho základného práva na súdnu ochranu.

5. Uznesenie odvolacieho súdu sp. zn. 2Obo/8/2015 nadobudlo právoplatnosť dňa 10. 08. 2015.

6. Ďalším uznesením č. k. 4Cb/4/2008-774 zo dňa 27. 11. 2014 súd prvého stupňa uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok 66,00 eur za vznesenie námietky zaujatosti z 11. 11. 2014, podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

7. Na odvolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§10 ods. 2 O. s. p.), po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., uznesením sp. zn. 2Obo/9/2015 zo dňa 30. 06. 2015 (č. l. 804 - 805), prvostupňové uznesenie ako vecne správne podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

8. V odôvodnení uznesenia odvolací súd vyhodnotil námietku žalobcu o nedôvodnosti a nezákonnosti jeho poplatkovej povinnosti, za neopodstatnenú, nemajúcu oporu v právnom predpise. Z obsahu spisu mal za zrejmé, že žalobca v podaniach z 10. 11. 2014 a 11. 11. 2014 podľa § 15a O. s. p. vzniesol námietku zaujatosti voči sudkyni Krajského súdu v Košiciach JUDr. Gabriele Várhálikovej, preto mu v zmysle článku 59 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“), § 5 ods. 1 písm. g/ a § 6 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. vznikla poplatková povinnosť, o výške ktorej rozhodol súd prvého stupňa v súlade so Sadzobníkom súdnych poplatkov, ktorým sa poplatok za vznesenie námietky zaujatosti spravuje.

9. Uznesenie odvolacieho súdu sp. zn. 2Obo/9/2015 nadobudlo právoplatnosť dňa 06. 08. 2015.

10. Proti obidvom vyššie označeným uzneseniam odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote žalobca dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnil procesnými vadami konania podľa § 237 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, e/, f/ a g/ O. s. p., § 238 ods. 2 O. s. p. a § 239 ods. 2 písm. a/ O. s. p.. Dôvodnosť

dovolania odôvodnil dovolacími dôvodmi podľa § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O. s. p..

11. Namietané procesné vady konania podľa § 237 ods. 1 O. s. p. žalobca bližšie nekonkretizoval, len vo všeobecnosti namietol, že vo veci konajúce súdy (tak prvostupňový súd, ako aj súd odvolací) porušili jeho právo na spravodlivý a nestranný proces podľa článkov 46 a 48 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, súčasne že zasiahli do jeho vlastníckeho práva v rozpore s článkom 20 ods. 1 Ústavy SR. Tvrdí, že súdy pochybili, keď nevyčkali na vyriešenie otázky, či odpory povinného (v tomto spore v procesnom postavení žalovaného - pozn. dovolacieho súdu) zo dňa 01. 03. 2007 a 20. 10. 2008 podané vo veci sp. zn. 4Cb/1/2008 (proti platobnému rozkazu č. k. 18Rob/1357/96-22 zo dňa 01. 07. 1997 v spojení s opravným uznesením č. k. 18Rob/1357/1996-34 zo dňa 26. 02. 2007 - pozn. dovolacieho súdu) a veci sp. zn. 3Cb/4/2008 (proti platobnému rozkazu č. k. 17Rob/1361/96-24 zo dňa 27. 06. 1997 v spojení s opravným uznesením č. k. 17Rob/1361/1996-41 zo dňa 26. 02. 2007 - pozn. dovolacieho súdu), boli podané včas alebo oneskorene. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho sp. zn. 1ObdoV/21/2008 zo dňa 06. 06. 2008, v ktorom najvyšší súd vyslovil, že rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11. 10. 2007, ktorým zrušil platobný rozkaz č. k. 18Rob/1357/96-22 zo dňa 01. 07. 1997, je predčasné a bez vykonania náležitého dokazovania nie je možné posúdiť, či tento je právoplatný a vykonateľný, najmä za situácie, keď bol proti nemu podaný odpor zo dňa 01. 03. 2007. Napriek tomu, že súdu prvého stupňa uložil povinnosť riadne sa vysporiadať s právnymi následkami podaného odporu v zmysle § 174 ods. 2, 3 O. s. p., uvedeným záväzným právnym názorom sa súdy neriadili.

12. Vo vzťahu k uzneseniu odvolacieho sp. zn. 2Obo/8/2015 (ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie prvostupňového súdu o spojení vecí na spoločné konanie), dovolateľ namietol záver o splnení predpokladov na spojenie vecí, majúci za to, že nie je daná ani totožnosť účastníkov spojených konaní, ani ich rovnaký skutkový a právny základ. Tvrdí, že v roku 2011 postúpil časť svojej pohľadávky vyplývajúcej z platobného rozkazu sp. zn. 18Rob/1357/96 zo dňa 01. 07. 1997 postupníkom CF FLOP, s. r. o., IČ: 64 608 565, Ing. Venuše Militkej, Antónii Militkej, Zdeňkovi Militkému, Michaele Zdráhalovej a Jiřímu Militkému, napriek tomu Krajský súd v Košiciach o tomto procesnom nástupníctve nerozhodol. Nie je preto pravdou, že v konaniach vedených pod sp. zn. 4Cb/1/2008 a 3Cb/4/2008 je daná totožnosť účastníkov, rovnako v týchto konaniach neuplatňuje rovnaký právny nárok, ale v každom z označených konaní uplatňuje nárok rozdielny, majúci iný skutkový a právny základ, vyplývajúci z iných právnych skutočností.

13. Žalobca má ďalej za to, že dôvodom, pre ktorý prvostupňový i odvolací súd predčasne rozhodli o spojení dvoch vecí do konania vedeného pod sp. zn. 4Cb/1/2008 a povinnosti zaplatiť súdny poplatok 66,00 eur za námietku zaujatosti, je podanie jeho sťažnosti na Ústavný súd Slovenskej republiky v roku 2015, vedenej pod č. Rvp 3982/2015. Žalobca v neposlednom rade namietol prietahy v konaniach a politický vplyv bývalého ministra spravodlivosti na zastavenie exekúcií vedených proti žalovanému - Obci Holíčkovce.

14. Na základe všetkých vyššie uvedených tvrdení žalobca dovolaciemu súdu navrhol, aby uznesenia odvolacieho súdu sp. zn. 2Obo/8/2015 a sp. zn. 2Obo/9/2015, obidve zo dňa 30. 06. 2015, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

15. K dovolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril a toto mu vzhľadom na povahu dovolaním napadnutých rozhodnutí odvolacieho súdu (keďže mu z nich neplynú žiadne práva ani povinnosti), nebolo ani doručované.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu (ďalej tiež ako „dovolateľ“) je potrebné odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiam, proti ktorým nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

17. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p..

18. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd podľa § 451 ods. 3 veta prvá C. s. p. stručne uvádza, že rozhodnutia odvolacieho súdu vydané v procesnej forme uznesenia, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ust. § 239 ods. 1 a 2 O. s. p.. Je tomu tak v prípade, ak je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.), alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska s tým, že dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ (§ 239 ods. 1 písm. b/ O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O. s. p.) a ďalej ak ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. b/ O. s. p.). Ustanovenia odsekov 1 a 2 §-u 239 O. s. p. však neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, súdnych poplatkoch, oslobodení od súdnych poplatkov, prerušení alebo neprerušení konania, poriadkovej pokute, o znaleckom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením (§ 239 ods. 3 O. s. p.).

19. V predmetnej veci sú dovolaním žalobcu napadnuté uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho sp. zn. 2Obo/8/2015 a sp. zn. 2Obo/9/2015, obidve zo dňa 30. 06. 2015. V prvom prípade (t. j. uznesením sp. zn. 2Obo/8/2015) odvolací súd podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol odvolanie žalobcu proti uzneseniu súdu prvého stupňa č. k. 3Cb//4/2008-894 zo dňa 12. 11. 2014 o spojení vecí na spoločné konanie. Ide teda o odmietavé uznesenie odvolacieho súdu, v ust. §-u 239 O. s. p. neupravené, čo znamená, že dovolanie žalobcu v zmysle vyššie citovaných ustanovení O. s. p. prípustné nie je.

20. V druhom prípade (teda uznesením sp. zn. 2Obo/9/2015) odvolací súd síce prvostupňové uznesenie o uložení povinnosti žalobcovi zaplatiť súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti potvrdil, prípustnosť dovolania však nevyslovil, navyiac ide o rozhodnutie o poplatkovej povinnosti (§ 239 ods. 3 O. s. p.), a teda opäť o rozhodnutie, proti ktorému dovolanie v zmysle § 239 prípustné nie je.

21. Pre úplnosť dovolací súd vo vzťahu k dovolateľom tvrdenej prípustnosti dovolania podľa § 238 ods. 2 O. s. p. doplnia, že prípustnosť dovolania v zmysle uvedeného ustanovenia Občiansky súdny poriadok spája s rozhodnutím odvolacieho súdu vydaným v procesnej forme rozsudku, nie uznesenia, preto dovolanie žalobcu v predmetnej veci nie je prípustné ani v zmysle § 238 ods. 2 O. s. p.

22. Dovolanie by v predmetnom prípade bolo prípustné, iba ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O. s. p. S prihliadnutím na obsah dovolania dovolací súd kládol dôraz na skúmanie tých väd, ktorých existenciu dovolateľ v dovolaní namietol. Hoci dovolateľ tvrdí, že rozhodnutia odvolacieho súdu sú postihnuté procesnými vadami podľa § 237 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, e/, f/ a g/ O. s. p, a teda prakticky všetkými zákonom prípustnými vadami konania, tieto nijako bližšie nekonkretizoval a ani dovolací súd vady tejto povahy po preskúmaní dovolaním napadnutých rozhodnutí, ako aj konania, ktoré ich vydaniu predchádzalo, nezistil. Pre posúdenie existencie procesnej vady v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p. totiž nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že k vade vymenovanej v tomto ustanovení došlo, ale rozhodujúcim je (len jednoznačné, akékoľvek

pochybnosti vylučujúce) zistenie, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

23. Dovolací súd osobitne vo vzťahu k podmienke prípustnosti dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zdôrazňuje, že pri posudzovaní prípadnej existencie tejto vady konania je nevyhnutné (okrem iného) posúdiť mieru, do akej sa účastníkovi postupom súdu odňala možnosť pred ním konať. Podmienka prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je totiž splnená, ak sa účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom len pre časť konania, resp. do takej miery, že účastník mohol uplatniť svoj vplyv na výsledok konania podaním odvolania (R 39/1993). V prejednávanom prípade žalobcovi obrana jeho práv a oprávnených záujmov v rámci odvolacích konaní bezpochyby umožnená bola.

24. Po oboznámení sa s písomným odôvodnením prvostupňových rozhodnutí (osobitne uznesenia o spojení vecí na spoločné konanie), ako aj dovolaním napadnutých uznesení odvolacieho súdu dovolací súd ďalej konštatuje, že tieto zodpovedajú aj zákonnej požiadavke riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, rešpektujúc ust. § 157 ods. 2 O. s. p. (uplatňované aj v odvolacom konaní podľa § 211 ods. 2 O. s. p.), čím spĺňajú kritériá preskúmateľnosti súdneho rozhodnutia. Naviac, vo vzťahu k potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu dovolací súd dodáva, že odvolací súd napriek skutočnosti, že sa s dôvodmi prvostupňového uznesenia o poplatkovej povinnosti žalobcu stotožnil v celom rozsahu, kedy mohol využiť postup zakotvený v § 219 ods. 2 O. s. p. a vo svojom rozhodnutí sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti napadnutého uznesenia (prípadne na zdôraznenie jeho správnosti uviesť ďalšie dôvody), dôvody svojho rozhodnutia dostatočne vysvetlil. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

25. Vo vzťahu k dovolateľom vytýkanému dovolaciemu dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. (tzv. relatívny dovolací dôvod) dovolací súd zdôrazňuje, že tzv. iná vada konania je procesná vada, ktorá na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 ods. 1 O. s. p. nezakladá zmatečnosť rozhodnutia. Dovolací súd síce naň prihliada z úradnej povinnosti, avšak samotná existencia inej vady konania na založenie prípustnosti dovolania nepostačuje. Je právne relevantná, ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné, o tento prípad však v prejednáwanej veci nejde.

26. Dovolateľ napokon tvrdí, že napadnuté uznesenia odvolacieho súdu spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). K obsahu tejto dovolacej námietky dovolací súd zdôrazňuje, že nesprávne právne posúdenie veci je síce prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia. V prejednáwanej veci by uvedený dovolací dôvod bolo možné úspešne použiť, len ak by prípustnosť dovolania vyplývala z § 239 O. s. p., v posudzovanom prípade však tomu tak nie je.

27. So zreteľom na vyššie uvedené, keďže v danom prípade dovolanie žalobcu proti uzneseniam odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O. s. p. prípustné a žalobcom namietané vady uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p. zistené neboli, Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol. So zreteľom na odmietnutie dovolania, nezaoberal sa dovolací súd otázkou vecnej správnosti napadnutých rozhodnutí odvolacieho súdu.

28. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 251 a nasl. C. s. p. tak, že nárok na ich náhradu má žalovaný ako úspešná strana sporu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

29. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 5 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.